

tre forskellige Steder; kun her er det nødvendigt at gøre noget, og Underløgelse med Hensyn til disse tre forskellige Steder gaa da ud paa at klargøre, hvad der behøves af Arbejde og Penge for at tilvejebringe henholdsvis 12, 13, 14 og 15 Fods Sejløb. Efter at Vandbygningsvæsenet har foretaget disse Underløgelse, godtgøres det, at det, der behøves, er for det første en Uddybning paa Dragbanen i Nærheden af Sølv, hvor der oprindeligt kun var 8 Fods Vanddybde, men hvor de efterhaanden ved det lille Beløb, som staar til Raadighed paa hvert Aars Finansløb — og som i Aar ligejom i flere Aar tidligere andrager 15,000 Kr. — er foretaget Uddybningsarbejder og derved tilvejebragt en Dybde af 10 Fod. Det næste Sted, regnet Ost fra, hvor Forbedring absolut tiltrænges, er Løbet over Meisgrund, hvor der tidligere kun har været 6—7 Fod Vand, men hvor man ligeledes efterhaanden ved den aarlige Bevilling er kommen til en Dybde af mellem 9½ og 10 Fod. Endelig er der Løstørgundene, hvor Vanddybden som bekendt tidligere har været 4 à 5 Fod, og hvis Meisbarhed i sin Tid blev afhjulpen ved, at man gravede en Kanal, den saakaldte Løstørkanal, som dog ganske vist ogsaa kun har en Dybde af 10 Fod. Efter at Vandbygningsvæsenet har redegjort for, hvad der behøves for at fremskille henholdsvis et mindre dybt eller lidt dybere Løb, altsaa mellem 12 og 15 Fod, konkluderer man derhen, at paa Grund af forskellige Omstændigheder, som jeg af Hensyn til den fremskredne Tid ikke skal berøre her, anser man det for rigtigst at blive staaende ved et Sejløb af 13 Fods Dybde gennem Limfjorden, idet man gaar ud fra, at man under nogenlunde ordinære Forhold vil kunne paaregne at kunne bringe Fartøjer med omtrent 12 Fods Dybgaende igennem, og da der ogsaa faktisk findes en stor Mængde, dels Dampskibe og dels Sejlskibe, som gaa i Englandsfart og netop have det Dybgaende, have de paagældende Byer, som have sat Sagen i Bevægelse fra først af, fundet sig foranledigede til at acquiescere derved. Der er i den Anledning fremsendt en Adresse til Regering og Rigsdag. Jeg tør maaske antage, at enkelte ærede Medlemmer have lagt Mærke dertil, thi vi ere jo endnu ikke komne til den meget store Flod af Adresser og Andragender, som senere strømmer ind til os. Der er som sagt indkommet en Adresse til Regering og Rigsdag fra Ringkøbing, Viborg og Listed Amtsråd, fra Nibe, Stive, Nykøbing paa Mors, Lemvig, Holskebrog og Listed Byråd, fra Kommunalbestyrelsen i Løgstør og fra Vestervig Sogneråd, i hvil-

ken der fremsættes Begæring om at faa bevilget Midler til Raadighed for det paagældende Ministerium til at faa denne Forbedring af Sejløbet gennem Limfjorden gennemført. Det Pengebeløb, der er Tale om, er nu heldigvis ikke af en saadan Størrelse, at det just absolut kan siges at være afkræffende. Navnlig naar man ser hen til, hvad Vandbygningsarbejder ellers koste, og i Særdeleshed, naar man ser hen til de Beløb, som der fra den ene og den anden Side her i Tinget tales om at anvende til Havneanlæg paa Sjællands Vestkyst, synes det Beløb, her er Tale om, ca. 1,100,000 Kr., ikke at være i nogen videre Grad afkræffende. Dette Beløb er ganske vist kun tilstrækkeligt under visse bestemte Forudsætninger, nemlig for det første, at man, som allerede bemærket, indskrænker sig gennemgaende til en Dybde af 13 Fod, men for det andet er det betinget af, at man i Stedet for at gaa til en paa Grund af Forholdene meget kostbar Uddybning af Løstør Kanal, der er gravet i Kalk, nøjes med at grave et Løb over Løstørgundene i aabent Vand. Det sidste har Vandbygningsvæsenet i nogen Grad i alt Fald fraraadet, fordi det har ment, at Udgifterne ved et saadant Løbs fremtidige Vedligeholdelse ville blive ret betydelige. Det er naturligvis muligt, men det er ogsaa muligt, at det ikke sker. Sagen er jo den, at det, der foranlediger Tilsending paa Barren, er to Ting. For det første det, at der er saa stor Vandvariation, at der kan blive en tilstrækkelig rigelig og stærk Strøm til at rive Stofferne løse fra deres Leje og føre dem med sig igennem det jævne Løb og hen til et Sted, hvor Løbet udvider sig saaledes, at Strømmens Hastighed saatner saa meget, at Stofferne kunne komme til at bundfælde, og det vil man aldrig nogen Sinde kunne opheve, al den Stund Limfjorden har Forbindelse baade Ost og Vest ud, saa er det givet, at tilstrækkelig Strøm gennem Limfjorden vil man altid have, saa tilstrækkelig, at Stoffet, navnlig hvor det bestaar af fint Sand, vil af Strømmen rødes op og følge med og senere bundfælde sig. Men der er den ejendommelige Omstændighed til Stede ved de tre Grunde i Limfjorden, at de to Dagbanerne og det saakaldte Vestrup Løb, tilhøettes med østgaaende Strøm. Det er altsaa Sandmasserne, der ligge Ost for Løgstør, som af den østgaaende Strøm føres med og bundfældes, saa snart de slippe ud af de paagældende Snævring, og lægge sig der som Barren, men det modsatte er Tilfældet med Løstørgundene, der sker Tilsendingen med Strøm fra Ost. Det er alt-